

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa G.M. i J.M.

przeciwko P.L., Towarzystwu Ubezpieczeń "W." S.A., i Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 marca 2009 r.,

zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 25 listopada 2008 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 19.III.2009 r., Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powodów, wniesioną od wyroku tego Sądu z dnia 17 czerwca 2008 r. z tej przyczyny, że wniesiona ona została z naruszeniem zasady wyrażonej w art. 87¹ § 1 k.p.c. Sąd ten jednocześnie stwierdził, że zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, pełnomocnictwo procesowe – udzielone wcześniej – nie obejmuje z mocy samego prawa umocowania do wniesienia skargi kasacyjnej i udziału w postępowaniu kasacyjnym.

W zażaleniu na to postanowienie powodowie podnosili, że narusza ono przepisy art. 87¹ § 1 k.p.c., art. 398⁶ § 2 k.p.c. i art. 130 § 1 k.p.c. W związku z tym domagali się jego uchylenia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie można podzielić stanowiska skarżących, że Sąd Apelacyjny – wydając zaskarżone postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej – naruszył przepis art. 130 § 1 k.p.c. Należy bowiem zwrócić uwagę na to, że zgodnie z art. 130 § 5 k.p.c., pisma procesowe sporządzone z naruszeniem zasady wyrażonej w art. 87¹ k.p.c. podlegają zwrotowi bez wzywania o usunięcie braków, chyba że ustawa stanowi inaczej. Natomiast inny rygor naruszenia art. 87¹ k.p.c. przewidują ogólne przepisy dotyczące dopuszczalności środków odwoławczych i środków zaskarżenia objętych przymusem adwokacko – radcowskim. Skarga kasacyjna wniesiona do Sądu Najwyższego podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. W takiej sytuacji nie wzywa się także pełnomocnika procesowego do wykazania umocowania działania w imieniu strony w postępowaniu kasacyjnym.

Z treści uzasadnienia zażalenia wynika to, że skarżący nie kwestionuje stanowiska wyrażonego w uchwale z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07 odnoszącej się do czasowych granic ustanowionego pełnomocnictwa procesowego przed sądami meriti.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. oddalił zażalenie jako nieuzasadnione.